

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 717
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr 403
forkastedes, idet 48 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 718-720
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2019
forkastedes, idet 55 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 404
forkastedes, idet 53 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 367
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 721-733
vedtoges uden afstemning.

Til § 40. Obligationskøb m.v.

Ændringsforslag nr. 734-737
vedtoges uden afstemning.

Til § 41. Beholdningsbevægelser m.v.

Ændringsforslag nr. 738
vedtoges uden afstemning.

Til § 42. Statsgældsafdrag.

Ændringsforslag nr. 739
vedtoges uden afstemning.

Til § 43. Statslånsoptagelse.

Ændringsforslag nr. 740-745
vedtoges uden afstemning.

Til § 44. Træk på Danmarks Nationalbank.

Ændringsforslag nr. 746
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Hermed er afstemningen om ændringsforslagene slut. Jeg foreslår, at behandlingen af finanslovforslaget standses, og at lovforslaget

henvises til fornyet behandling i Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sagens behandling er herefter stillet i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Nedsættelse af indtægtsgrundlag ved beregning af pensionstillæg).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 14/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi i Socialdemokratiet glæder os til at få vedtaget det forslag, der nu er til første behandling.

Vi har hele tiden siden skattereformen understreget, at hvis der i forbindelse med skattereformens virkninger viste sig urimeligheder, der betød, at mennesker fik en direkte indtægtsnedgang i deres hverdag, ville vi se positivt på at få det ændret.

I dette forslag tager man fat om den gruppe pensionister, der er gift med personer, der er erhvervsaktive, og hvor netop den sammensætning gør, at de får en direkte nedgang i det beløb, der er til rådighed for den fælles husholdning.

Derfor er vi meget tilfredse med, at der nu kommer et sådant forslag, og vi tror virkelig, at nogle af de problemer, som mange pensionister har henvendt sig om, vil blive løst netop med dette forslag. Det er et godt forslag, og via teknik lykkes det faktisk at bøje udviklingen, kan man sige, på en sådan måde, at mange pensionister bliver stillet langt bedre.

Der er ingen tvivl om, at det har været teknisk svært at lave denne model, men jeg synes, man er kommet godt fra det, og vi vil gerne fra Socialdemokratiets side takke for forslaget og tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Lige siden skattereformens vedtagelse har regeringen med skatteministeren og finansministeren i spidsen tordnet løs med påstande om, at alle almindelige pensionister ville få glæde og gevinst af reformomlægningerne.

Når den ene pensionist efter den anden er kommet med konkrete regnestykker, der viste noget ganske andet, har de fået at vide, at de ikke har regnet rigtigt. Når vi andre fra oppositionen har tilladt os at bringe de samme problemer på banen, er det hånligt blevet afvist som det rene sludder og vrøvl. De eneste pensionister, der kunne risikere at tabe på omlægningen, var ifølge skatteministeren og finansministeren de særdeles formuende og velstillede pensionister; man havde indtryk af, at det faktisk kun var spekulanterne, der var tale om.

Det var regeringens linje, lige indtil Socialdemokraternes gode venner på dagbladet Politiken bragte en forsidehistorie om, at ganske almindelige pensionister, der tilfældigvis er gift med en person, som ikke også er pensionist, får nedsat pensionen markant. Der er oven i købet tale om situationer, hvor pensionistens ægtefælle kun har ganske lave indkomster – ja, under mindsteløn- og dagpengeniveauet.

Da disse eksempler kom helt frem i rampe-lyset, begyndte der at ske noget i regeringskontorerne. Resultatet er dette lovforslag, der nu skal haste-hastebehandles. I lovforslagets bemærkninger og i fremsættelsestalen erkender regeringen, at der her er et klart hul.

Men ikke nok med det. Regeringen erkender også, at man hele tiden har været opmærksom på dette hul, oven i købet før skattereformen blev vedtaget. Regeringen har hamret løs på alt og alle for at få os overbevist om noget, regeringen selv vidste var forkert.

I forslagens bemærkninger hedder det således – og jeg citerer:

»Allerede ved fremlæggelsen af »Ny kurs mod bedre tider« blev der oplyst om problemet, men der blev ikke fundet en løsning, der kunne sikre sådanne familier en velstands-fremgang på linje med andre familietyper i samme indtægtsklasse.«

Men den løsning, man altså ikke kunne finde i maj/juni, kunne man til gengæld finde her lige pludselig, 3 dage før Folketinget skal på juleferie.

Nu er der som bekendt mere glæde i himlen over én omvendt end ti frelste. Så da mit parti og jeg er fuldstændig enige om, at vi skal have lappet dette hul, gik jeg med meget åbent sind i gang med at sætte mig ind i forslagens konkrete elementer.

Umiddelbart ligner den valgte model mest af alt en ren Storm P.-løsning, men ved nærmere studier af modellen er jeg bange for, at den sammenligning gør Storm P. stor uret. For om Storm P.'s løsninger gjaldt det altid, at de nok så udviklede ud, men de havde deres egen indre logik og virkede altid efter hensigten. Jeg er bange for, at man ikke kan sige helt det samme om socialministerens forslag.

Dertil kommer, at socialministeren selv har oplyst, at lovforslaget formentlig kun vil hjælpe ca. 5.000 pensionister ud af de i alt 15.000 pensionister, som bliver ramt af regeringens nedskæring i forbindelse med skattereformen.

Vi vil under udvalgsarbejdet tillade os at spørge: Hvem er det, der ikke hjælpes, og hvorfor? Er det mon den pensionist, som tilfældigvis er gift med en landmand, som på papiret har en pæn indkomst, men som på grund af eksempelvis en stor rentebyrde ikke har noget videre til rådighed efter skat og omkostninger?

Der er mange spørgsmål, vi skal have klarhed på under udvalgsarbejdet, og vi er jo allerede i gang.

Vi vil fra konservativ side gå ind i arbejdet med en positiv hensigt. Vi ønsker, at disse urimelige nedskæringer for pensionisterne i forbindelse med skattereformen og omlægningerne bliver rettet op, og vi håber, at socialministerens forslag i sidste ende vil medvirke hertil, men vi er ikke på indeværende tidspunkt ganske overbevist herom; derfor vil meget bero på udvalgsarbejdet.

Else Winther Andersen (V):

Her er endnu et eksempel på det hastværksarbejde, der har været i forbindelse med bruttobeskatningen af pensioner. Dette lovforslag skal feje op efter skattereformens utilsigtede virkninger, men det er også et eksempel på, at regeringen er blevet bange for sin egen skygge, fordi den pludselig er blevet præsenteret for nogle eksempler i avisen, til trods for at flere fagministre har sagt, at pensionisterne ikke på nogen måde ville komme til at tabe på skattereformen.

[Else Winther Andersen]

Det er også et eksempel på, at pensionisterne ikke kan regne med de oplysninger, som de har fået om deres fremtidige indtægtsforhold. Og hvis der er noget, der kan gøre pensionister usikre, er det i hvert fald, når de ikke ved, hvad deres fremtidige forsørgelsesgrundlag er.

Denne usikkerhed har regeringen gjort, hvad den kunne for yderligere at cementere ved at fremsætte dette forslag. Det er også så fint, at forslaget kommer så sent, at det formodentlig ikke kan nå at blive indberegnet i de pensioner, der bliver udbetalt her til 1. januar. Det vil sige, at der skal ske en ny omberegning til 1. februar, så det er da ikke sikkert, larmen stopper med det, men det er jo regeringens problem.

Jeg synes også, man er meget flink ved kommunerne, når man beder dem om at lave beregningerne om.

Venstre har hele tiden været klar over, at der var nogle pensionister, der ville blive ramt, og det har vi sagt tidligere, for det vil være en logisk konsekvens, når man sætter grundbeløbet ned, selv om man hæver pensionstillægget, når det er indtægtsreguleret. Det har man derfor også været nødt til at se på.

Som sagt har bl.a. finansministeren også fremhævet så sent som i Folketingets spørgetid onsdag den 10. november i et svar til fru Eva Kjer Hansen (Folketingstidende 1993-94, sp. 1636):

»... at der er nogle få promise eller et par procent [der taber]. Hvis det er et større beløb, er det typisk alene af den grund, at også pensionister, der har udnyttet hullerne i det nuværende skattesystem, kommer til at betale for lukningen af hullerne, ...«.

Men selv om man sagde det for godt en måned siden, har man valgt nu her i den ellefte time at fremsætte et ændringslovforslag. Jeg synes, det harmonerer meget dårligt med, at man samtidig i fremsættelsen af lovforslaget siger, at man godt har været klar over, at der kunne blive problemer hen ad vejen.

Derfor må jeg også spørge, hvorfor det kommer så sent, hvorfor vi skal haste det igennem, hvis det er noget, man har været klar over længe.

Jeg må også spørge ministeren, hvor mange det i grunden drejer sig om, og hvorfor man har valgt lige nøjagtig en 10.000 kr.-grænse at hæve det på. Hvad er den logiske begrundelse

for, at man har valgt denne form for ændring?

Svarene på de spørgsmål, vi sender over, vil være afgørende for, hvordan vi vil stille os til lovforslaget, for det, der har foreligget indtil nu, giver ikke grundlag for at melde ud om, hvordan vi vil stemme ved lovforslaget i den sidste ende.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Vi kunne jo høre på fru Else Winther Andersen, at det var usikkert, hvad Venstre ville stemme ved den sidste og afgørende afstemning.

Til gengæld følte jeg mig lidt usikker med hensyn til, om partiet Venstre virkelig mener, at de 94-95 pct. af pensionisterne, der har fået bedre forhold efter skattereformen, udgjorde et problem. Jeg mener, det er en fordel for de mennesker, og når man på beregningsgrundlagets konkrete eksempler finder, at der er en helt speciel gruppe, der er kommet i klemme, synes jeg, man skal rose regeringen for, at den forsøger at løse det problem.

Jeg forstod heller ikke helt, hvorfor fru Else Winther Andersen ligesom ville træde vande her. Jeg forstod godt, at der var noget teknik i det og nogle spørgsmål, der skulle besvares, men jeg forstod ikke helt, hvad partiet Venstres holdning var til hovedsigtet, nemlig det at hjælpe en gruppe mennesker, der helt specielt er kommet i klemme, men det får vi vel at høre på et senere tidspunkt her fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg skal ikke svare for fru Else Winther Andersen, men blot hæfte mig ved det, som hr. Jørn Pedersen nævnte, nemlig at ca. 95 pct. af pensionisterne bliver bedre stillet. Det er det teoretiske udgangspunkt, der er lavet på et skrivebord, men der er mange faktorer i dette her, som er særdeles usikre, så det kan vi ikke vide på forhånd.

Man tager heller ikke med i billedet, når man taler om 95 pct., at der kommer en række afgifter, grønne afgifter osv., således at udgifterne stiger, og dermed bliver det ikke 95 pct. af pensionisterne, der får en fremgang i forhold til deres realindkomst.

[Tom Behnke]

Når skattereformen kommer til at virke fra nytår og frem, vil der ikke gå ret mange måneder, før det vil vælte ind med groteske eksempler på, hvordan den skattereform ødelægger økonomien for den ene familie efter den anden. 95 pct. er teoretisk rigtigt – ja, på et skrivebord.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg er nødt til at gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, at de fleste lovforslag, der bliver fremsat her i Folketinget, rent faktisk er lavet ved et skrivebord.

Når man skal se, hvordan resultatet bliver, er vi nødt til først at se, hvordan udbetalingerne ser ud, og hvordan de grønne afgifter virker.

Men jeg vil gerne sige for at berolige hr. Tom Behnke – for jeg forstod, at det var et problem – at de grønne afgifter rent faktisk er indregnet i de beregninger, der er lavet af bruttoficeringen. Det er gennemsnitstal, og det er derfor klart, at der kan være varierende størrelser, men som hovedregel er de indregnet. Så det er altså ikke noget argument, at det bliver et stort chok rundt omkring i de små hjem, i det øjeblik man får virkningen af de grønne afgifter at se. Det er der taget højde for på forhånd, og tallet 94-95 pct. er efter, at de grønne afgifter er betalt.

Jeg må forstå hr. Tom Behnke på den måde, at man er indstillet på at støtte dette forslag – nu har vi ikke hørt hr. Tom Behnkes ordførertale endnu, men jeg opfattede det som et tilsagn – og jeg synes da, det er glimrende, at netop Fremskridtspartiet vil støtte den socialt afbalancerede løsning, som fremlægges her.

Man kunne jo forestille sig mange andre modeller, men der ville være en ret betydelig omkostning forbundet med dem, og efter debatten tidligere i dag har vi kunnet høre, at netop Fremskridtspartiet har noget svært ved at finde sig i, at der kommer omkostningskrævende nye forslag. Men jeg må gå ud fra, at Fremskridtspartiet naturligvis støtter det foreliggende forslag ud fra, at det er en forbedring for en hel række mennesker.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil som svar til hr. Jørn Pedersen gerne

sige, at man selvfølgelig altid skal rose, når der er noget at rose, og jeg må indrømme, at jeg ikke roste, at regeringen tog fat på problemets løsning. Men det skyldes, at jeg ikke mener, der var nogen grund til det, for i og for sig er det et selvskabt problem, så det ville kun være rimeligt, at de selv løste det.

Nej, det, jeg klandrer, er, at man det ene øjeblik siger, at der i hvert fald ingen problemer er, og at de, der måtte være, er så minimale, at man ikke skal begynde at hænge ud, at pensionisterne har nogle problemer, for de bliver næsten alle sammen bedre stillet, mens der i fremsættelsestalen til det foreliggende forslag ganske tydeligt står, at man hele tiden har vidst, at der var nogle problemer. Det er i hvert fald så modsatrettet, som noget kan være.

Derfor kan jeg godt forstå, at landets pensionister føler sig meget usikre med hensyn til, om de kan regne med de opgørelser, de nu får, eller vi skal til at lave noget om igen i januar.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Det, der kalder mig herop igen, er det udtryk, fru Else Winther Andersen nu har brugt to gange fra talerstolen, nemlig »usikre pensionister«.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at hvis vi skal fordele ansvaret for, hvorfor pensionisterne er usikre, må partiet Venstre påtage sig en meget stor del af skylden. Man har tordnet løs, oftest med urette, for at male et bestemt billede på væggen, og hvis der er noget, der gør pensionister usikre, så er det naturligvis, at der er nogle voldsomme rygter i gang.

Jeg synes, den facon, regeringen har valgt, er mere fair, idet man siger, at hvis det viser sig, at der opstår nogle problemer, vil vi se på dem og løse dem, så pensionisterne ikke bliver dårligere stillet efter skattereformen og bruttoficeringen, end de var tidligere. Det synes jeg er et langt bedre tilsagn end på forhånd – lang tid før man ved, hvordan reformen kommer til at virke, hvor det jo stadig væk for at bruge hr. Tom Behnkes udtryk er skrivebordsarbejde, man laver – at male et maleri, der i hvert fald ikke er noget skønmaleri, hvor man siger: Stakkels pensionister, I kan bare lige vente jer på grund af det stygge, regeringen her har vedtaget.

Jeg synes, det er mere realistisk at sige: Lad os nu se, hvordan det virker, og er der urime-

[Jørn Pedersen]

ligheder, er vi klar til at gå ind og løse dem. Det hørte jeg ikke fru Else Winther Andersen sige, men det kan måske komme i en anden omgang.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg synes ikke, man kan klandre partiet Venstre for, at vi oplyser de reelle forhold over for pensionisterne. Jeg synes derimod, at vi spiller ærligt spil her, når vi siger til dem, at der er nogle problemer, og at de kan regne med, at noget af det bliver lavet om. Det er jo det, vi lige nøjagtig ser med dette lovforslag.

Vi har også sagt, at tallene ikke holder hen ad vejen, for det kan ikke lade sig gøre at sætte grundbeløbet ned, samtidig med at man hæver pensionen. Derved vil man komme til at straffe nogle andre mennesker. Men det er nok også det, der er tilsigtet. På denne måde rammer man jo specielt dem, der har sparet op.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Også Socialistisk Folkeparti kunne med megen ret stille sig op her i dag og sige: Hvad sagde vi?

Vores ordfører under skattereformforhandlingerne og debatterne her i salen fremviste det ene eksempel efter det andet på mennesker, som ville komme i klemme.

Men det synes jeg ikke der er grund til at gentage her. Jeg vil gerne sige, at jeg finder det glædeligt, at regeringen nu retter op på en af de skævheder, som skattereformen m.v. skabte. Vi sikrer nu en indtægtsfremgang for folke- og førtidspensionster gift med ikkepensionister også i den situation, hvor ikkepensionisten har en lønindkomst under gennemsnittet for en fuldtidsbeskæftiget.

Socialistisk Folkeparti har også fået mange henvendelser fra ægtepar, som har været i en ulykkelig situation, og vi forstår, at regeringen har følt sig presset til at udbedre skaden. Vi har bedt mennesker henvende sig til regeringen med de konkrete eksempler, og derfor er vi da tilfredse med, at regeringen kommer med dette forslag.

Selvfølge har vi helst set, at problemet var undgået ved, at skattereformen havde givet større skattelettelser til de laveste indkomster. Men her valgte regeringen jo en anden model. Den er vi uenige i. Vi synes, at en solidarisk

fordelingsprofil i skattereformen havde været det bedste, og så havde det jo så ikke været fornødent at komme her bagefter med et forslag, som – og det har vi fået bekræftet på denne eftermiddag – teknisk set er meget indviklet, og som utvivlsomt vil skabe nye forståelsesproblemer.

Men lad mig slutte med at sige, at SF, som landet ligger, hvor der er tale om en forbedring for en lavindkomstgruppe, naturligvis stemmer for dette lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Hr. Jørn Pedersen sagde i et tidligere indlæg, at Fremskridtspartiet har sværet ved at støtte udgiftskrævende forslag. Det er ikke rigtigt. Hvis hr. Jørn Pedersen havde deltaget i afstemningerne under det forrige punkt på dagsordenen, ville hr. Jørn Pedersen også have opdaget, at vi stillede en række forslag, der faktisk betød øgede udgifter.

Men vi ville lade udgifterne komme de mennesker, der har behov for det, til gode, og så er vi tilbage ved foreliggende forslag, hvorimod de personer, der ikke har behov for at få en stor støtte, må klare sig selv. Det er forskellen.

Men uden at skulle genoptage debatten fra finansloven vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg også lagde mærke til, at Socialdemokratiet stemte imod, da vi ville afsætte flere penge f.eks. til de handicappede – altså også en gruppe, som virkelig har behov for hjælp. Men det stemte regeringen imod.

Det forslag, vi har foran os i dag, er jo et resultat, en nødløsning, efter en umulig og dårlig skattereform, efter et dårligt forslag om bruttoficering af pensionerne, som vi gjorde opmærksom på dengang, da vi behandlede det forslag, hvor vi advarede og sagde, at det ville få nogle konsekvenser, som regeringen ikke har overvejet, og det viser sig jo også at holde stik: Vi har nu fået dette forslag.

Finansministeren har jo også været så fræk, at han har erklæret, at skattereform ville betyde, at der ikke var nogen, der kom til at tabe på det. Og hvis oppositionen kunne fremvise bare et enkelt eksempel, ville han blive meget overrasket. Dette er det fjerde eller femte forslag, vi nu behandler, som er en opfølgning og en lap-løsning på skattereformen, simpelt hen fordi den ikke er tilstrækkelig god.

[Tom Behnke]

Det er en lappeløsning. Vi har jo tidligere på dagen haft halvanden times møde i Socialudvalget, hvor vi fik en teknisk gennemgang af dette lovforslag, fordi det nærmest er umuligt at forstå den måde, man har bygget forslaget op på. Men efter halvanden times møde i Socialudvalget var vi fortsat forvirrede, bare på et højere niveau.

Det er lidt urimeligt, når regeringen fremsætter et forslag så sent og man har så kort tid til at sætte sig ind i det, at man ikke i bemærkningerne til forslaget i hvert fald skitserer indholdet på en sådan måde, at det er muligt at forstå, hvad det går ud på, og hvordan det hænger sammen.

Men dette forslag løser ikke alle problemer. Vi har hørt tidligere, at ud af de 15.000, som lider et egentligt tab, er det kun de 5.000, man får hjulpet med dette forslag. Der er altså stadig væk 10.000 tilbage – 10.000 familier vel at mærke – som man ikke får hjulpet. Det er vi ikke tilfredse med, og derfor er vi også indstillet på, at vi, hvis det kan lade sig gøre, stiller de nødvendige ændringsforslag, sådan at de resterende 10.000 familier også bliver hjulpet.

Som jeg læser forslaget, er det dog et skridt i den rigtige retning, og jeg har svært ved at se, at der skulle være negative sider ved det. Når vi kan konkludere sådan på nuværende tidspunkt, er der heller ingen tvivl om, at vi går meget positivt ind i udvalgsbehandlingen af forslaget. Det kan selvfølgelig vise sig under udvalgsbehandlingen, at der dukker nogle ting op, der gør, at vi bliver nødt til at trække os lidt tilbage igen, men som forslaget foreligger i øjeblikket, er vi indstillet på at støtte det.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne kan støtte socialministerens ændringsforslag, idet vi mener, det retter nogle uheldige virkninger, der var for en gruppe pensionister af det oprindelige lovforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Dette lovforslag retter op på noget, der har vist sig utilsigtet at ville ramme en gruppe med lav indkomst efter skattereformens indførelse og omlægningen af de sociale pensioner. Med den begrundelse støtter Det Radikale Venstre det foreliggende lovforslag og tilsiger det en meget hurtig udvalgsbehandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Med dette forslag indfries et løfte fra sommerens skatteforhandlinger, hvor det blev sagt, at hvis der var behov for korrektioner ved utilsigtede virkninger af skattereformen, var man indstillet på at rette de pågældende forhold. Man har nu lokaliseret nogle problemer omkring en bestemt gruppe, nemlig familier, hvor den ene ægtefælle er pensionist og den anden har en lav indtægt, og det forhold skal vi selvfølgelig have rettet op på. Kristeligt Folkeparti medvirker gerne til en hurtig vedtagelse – og det er jo også nødvendigt, hvis julefreden skal sænke sig til den planlagte tid.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak for den altovervejende positive behandling, lovforslaget har fået her i dag.

Jeg håber, at udvalgsarbejdet kan bortvejdre den sidste tvivl hos Venstres og De Konservatives og til dels Fremskridtspartiets ordfører. Jeg tror også, at det kan blive svært, hvis man senere hen skal ud og forklare befolkningen, at man ikke kunne støtte dette her forslag, og jeg er overbevist om, at ordførerne vil blive overbevist om, at det er en klar, enkel og utvetydig forbedring for de mennesker, der her er tale om.

Der er blevet sagt en del om, at hastværk er lastværk, og at det afspejles i, at vi nu må foretage denne ændring. Jeg kan ikke lade være med at tænke på et forslag, som vi behandlede tidligere i dag, nemlig forslaget om pensionsudbetaling på plejehjem. Hr. Tom Behnke, der her klandrer os for hastværk ved at gå ind og lave en ændring af en lov, inden den fuldt ud er trådt i kraft, efterlyste netop under behandlingen af det andet forslag en vilje til at gå ind og lave sådan nogle ændringer hen ad vejen, hvis det viste sig nødvendigt, når man så, hvordan virkningerne egentlig blev.

Og det er selvfølgelig sådan, når man laver meget store omlægninger, at der kan dukke ting op, som vi er nødt til at justere en lille smule. Jeg synes ærlig talt, det ville være mere beskæmmende, hvis man ikke havde viljen til at gøre det, end at man har viljen til at gøre det.

Fru Else Winther Andersen spurgte, hvorfor man var landet på at forlænge det stræk, hvor pensionstillægget ikke skal aftrappes, med net-

[Socialministeren]

op 10.000 kr. Det hænger sammen med, at det er det tal, der sikrer, at de pensionister, vi her taler om, fortsat kan beholde et beløb, der svarer til det gamle grundbeløb. Det er det tal, vi på denne her måde prøver at ramme, og det betyder, at disse familier samlet vil få et større rådighedsbeløb, og at de pensionister, vi taler om, isoleret set også vil få en fremgang sammenlignet med, hvad de har i 1993.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det er familier, der under alle omstændigheder ville have fået en mindre fremgang, selv uden dette lovforslag. Det er da også fremgået af de eksempler, der har været nævnt, bl.a. i dagbladet Politiken. Når man så på deres indkomstforhold, så viste det sig, at der ikke var nogen, der tabte ved omlægningerne; de vandt bare ikke så meget som andre familier med lignende indtægtsforhold.

Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at dette forslag betyder, at i alt omkring 43.000 familier samlet vil få en fremgang ved forslaget – og jeg mener, at det er familier, der fortjener den fremgang. De får på den måde en forbedring af deres rådighedsbeløb, der svarer til erhvervsaktive familier med samme indkomstforhold.

Jeg håber på, at et enigt Folketing vil kunne vedtage lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Socialministeren efterlyste en forklaring på vores dobbeltmoral, hvis jeg hørte rigtigt. Det, der er sagen, er, at da skattereformen blev fremlagt, behandlet og vedtaget af et flertal, var finansministeren og regeringen meget, meget skråsikre på, at det simpelt hen var verdens ottende vidunder, man her havde fremsat og fået vedtaget. Det opponerede vi imod og sagde allerede dengang, at der var meget, meget store problemer forbundet med skattereformen; det forudså vi allerede dengang.

Det modsatte gjorde sig gældende, da vi behandlede forslaget om udbetaling af pension på plejehjemmene. Der har alle gået lidt på listesko; man har ikke alt for bombastisk påstået, at det her var virkelig bare løsningen, men har sagt, at intentionerne var rigtige. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, der kalder mig på talerstolen, er socialministerens påstand om, at der ikke er nogen, der går ned i pensionsindkomst, selv om vi ikke gennemfører dette ændringsforslag. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Jeg er nødt til at henvise til ministerens eget papir, som er blevet udleveret på det møde, vi netop havde i eftermiddag, hvor vi fik en teknisk gennemgang af forslaget. Jeg kan henvise til et papir, der er dateret den 14. december 1993 – og det har yderligere en dato, den 15. december 1993, påført – og som er udfærdiget i Skatteministeriet. Her har vi en tabel 2 på side 4, hvoraf det fremgår, at for familier, hvor en pensionist er gift med en ikkepensionist, som f.eks. har en indkomst på 105.000 kr. om året, vil familiens rådighedsbeløb – det vil altså sige efter skat m.v. – i 1993 være 114.858 kr., mens rådighedsbeløbet i 1994, uden at den foreslåede ændring er gennemført, udgør 114.651 kr.

Det er en reel nedgang – som i virkeligheden er større, fordi der jo er tale om to forskellige år og der ikke er taget højde for den naturlige satsregulering – og selv om det kun er nogle hundrede kroner, vi taler om her, så betyder det meget, når man er nede på indtægter på dette niveau. Derfor må jeg på det kraftigste anmode socialministeren om at trække den påstand tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var herefter:

32) Valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådets Rådgivende Forsamlings 45. ordinære session.

Anden næstformand (Grove):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 90 medlemmer: Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti;

en gruppe på 74 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.

Valgt blev:

Til medlemmer:

- 1 Ritt Bjerregaard (S)
- 2 Ole Espersen (S)
- 3 Henning Gjellerod (S)
- 4 Flemming Hansen (KF)
- 5 Hanne Severinsen (V)

Til stedfortrædere for:

- 1 Sonja Albrink (CD)
- 2 Hjortnæs (S)
- 3 Elisabeth Arnold (RV)
- 4 Per Stig Møller (KF)
- 5 Ernst B. Schmidt (FP)

Meddelelser fra formanden:**Anden næstformand (Grove):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Bertel Haarder (V), Agnete Laustsen (KF) og Birthe Hansen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 81 om overtagelse af et areal med tilhørende bygninger på Holmen fra Forsvarsministeriet tilbage fra Finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Erhvervsudvalget (14/12 93):

Udtræder: Helge Sander (V)
 Nyt medl.: Svend Aage Jensby (V)
 Udtræder: Kirsten Jacobsen (FP)
 Ny stedf.: Kim Behnke (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 16. december 1993, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.12
